

ผลของโปรแกรมการออกกำลังกาย ต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก

ชุต ยงสันเทียะ, พย.ม.*
จิรภัทร เปลื้องนุช, พย.ม.*
นรุตม์ แพงพรมมา, พย.ม.*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการออกกำลังกายต่อปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติก

วัตถุประสงค์และวิธีการ การวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง กลุ่มตัวอย่าง คือผู้ป่วยเด็กออทิสติก อายุระหว่าง 4-14 ปี สถาบันราชานุกูล เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดคือแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติกและไม่มีปัญหา Sensory Problem มีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวระดับปานกลาง 8 คะแนนขึ้นไป จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือโปรแกรมการออกกำลังกาย โดยใช้เวลา ครั้งละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวเด็กออทิสติก ก่อนและหลังเข้าโปรแกรมการออกกำลังกาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกก่อนและหลังด้วย Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks test

ผลการวิจัย พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการออกกำลังกายน้อยกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กออทิสติกก่อนและหลังคือ 27.4 และ 17.48 ตามลำดับ

สรุป โปรแกรมการออกกำลังกายสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กออทิสติกได้ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กออทิสติก และช่วยพัฒนาการบริการเด็กออทิสติกให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ พฤติกรรมก้าวร้าว ออกกำลังกาย ออทิสติก

* สถาบันราชานุกูล